

Datum van
inontvangstneming

:

04/02/2025

Zaak T-657/24**Verzoek om een prejudiciële beslissing****Datum van indiening:**

6 december 2024

Verwijzende rechter:

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) [scheidsgerecht voor belastingzaken (centrum voor bestuursrechtelijke arbitrage – CAAD), Portugal]

Datum van de verwijzingsbeslissing:

5 december 2024

Verzoekende partij:

Versãofast, Unipessoal, Lda.

Verwerende partij:

Autoridade Tributária e Aduaneira (belasting- en douanediens)

[OMISSIS] ARBITRALE BESCHIKKING

De arbiters die zijn benoemd tot lid van dit scheidsgerecht, dat is ingesteld op 23 juli 2024, [OMISSIS] besluiten het volgende:

I. SYNOPSIS

VERSÃOFAST, UNIPESSOAL, LDA. (hierna: „verzoekster”) [OMISSIS], met statutaire zetel in [OMISSIS] Lissabon, heeft verzocht om de instelling van een scheidsgerecht ter verkrijging van een arbitrale uitspraak van dat gerecht, overeenkomstig artikel 2, lid 1, onder a), en de artikelen 10 e.v. van de Regime Jurídico da Arbitragem em Matéria Tributária (wettelijke regeling van het stelsel van arbitrage op belastinggebied) zoals vastgesteld bij Decreto Lei n.º 10/2011, de 20 de janeiro (wetsbesluit nr. 10/2011 van 20 januari 2011), artikel 97, lid 1, onder a), artikel 99, onder a), en artikel 102, lid 1, onder a), van de Código de Procedimento e Processo Tributário (wetboek bestuurs- en procesrecht in belastingzaken), en artikel 97 van de Código do Imposto sobre o Valor

Acrescentado (wetboek inzake de belasting over de toegevoegde waarde; hierna: „btw-wetboek”).

Verweerder is de Autoridade Tributária e Aduaneira (belasting- en douanediens, Portugal; hierna: „AT” of „verweerder”).

Verzoekster vordert nietigverklaring van de **aanslagen in de btw en de heffingen van verpagingsrente die door de AT zijn opgelegd voor de jaren 2019, 2020, 2021, 2022 en 2023 (eerste kwartaal), ten bedrage van in totaal 208 619,07 EUR**, alsmede teruggaaf van de voor het jaar 2019 betaalde belasting en verpagingsrente, vermeerderd met compenserende rente tegen het toepasselijke wettelijke tarief.

[OMISSIS] **[Informatie over de samenstelling van het nationale gerecht en procedurele stappen]** [OMISSIS]

[II] STANDPUNT VAN VERZOEKSTER

Ter onderbouwing van haar vordering betoogt verzoekster dat de intermediairdiensten die zij verricht voor Caixa Geral de Depósitos, S.A. (hierna: „CGD”) uit hoofde van de met deze kredietinstelling gesloten overeenkomst tot het verrichten van diensten, op basis waarvan de Serviços de Inspeção Tributária (belastinginspectiediensten) in essentie de geëffectueerde correcties hebben vastgesteld, niet binnen de werkingssfeer van de btw-vrijstelling van artikel 9, lid 27, onder a), van het btw-wetboek vallen, aangezien zij geen kredietbemiddeling vormen.

Volgens verzoekster bestaan haar diensten uit het ter kennis brengen en toelichten van de prospectussen en voorwaarden van de hypothecaire kredieten van die bank aan potentiële klanten. Zij verricht deze diensten ook voor andere banken, zonder een bepaald hypothecair krediet aan te raden ten nadele van andere, en beperkt zich tot het verstrekken van onpartijdige en objectieve informatie aan geïnteresseerde potentiële klanten.

In het kader van deze activiteit legt of stelt verzoekster kredietovereenkomsten voor aan potentiële klanten, verzamelt zij de gegevens van de betrokken/verworven klanten en stuurt zij de documentatie ter beoordeling door aan de bank. Vervolgens wordt, indien nodig, aanvullende documentatie opgevraagd en aan de bank toegezonden, doorgaans met betrekking tot het onroerend goed dat de potentiële klant wenst te kopen, en ten slotte wordt de klant geïnformeerd over het uiteindelijke besluit van de bank om het krediet al dan niet goed te keuren.

Verzoekster verklaart dat zij de van potentiële klanten verzamelde informatie op geen enkele wijze analyseert en dat het aan de banken, in dit geval CGD, staat om het profiel van de klanten te analyseren en een besluit te nemen over het krediet en

de voorwaarden ervan. In geen geval kan zij kredietovereenkomsten namens de bank sluiten.

Volgens verzoekster is de beoordeling van de AT het resultaat van een onjuiste uitlegging van het recht en een onjuiste toepassing van dat recht op de feiten, aangezien de activiteit van bemiddelaar moet worden onderscheiden van die van intermediair, zoals kan worden afgeleid uit de rechtspraak van het Hof van Justitie in het arrest van 13 december 2001 in zaak C-235/00, CSC Financial Services, en die wordt bevestigd in bindende informatie van de AT: „De term ‚bemiddeling’ houdt verband met de onderliggende technische informatie van het financiële product, dat wil zeggen de kenmerken, de structuur, de looptijd en andere door de kredietgever vastgestelde voorwaarden, op basis waarvan het krediet uiteindelijk wordt verleend, zodat het louter verstrekken van informatie van documentaire aard en, in voorkomend geval, het ontvangen van voorstellen tot inschrijving op een krediet geen bemiddelingsactiviteiten vormen.”

Om te kunnen spreken van „bemiddeling”, is het noodzakelijk dat verzoekster interacteert met de bank en met de potentiële klant ter wille van de sluiting van de overeenkomst die „het best aansluit” bij de financiële situatie van de klant.

Verzoekster keurt geen enkele krediettransactie goed en komt niet tussen in de afsluiting daarvan namens een van de partijen, maar fungeert slechts als middel om potentiële klanten te werven voor hypothecaire kredieten van CGD (en van andere banken, die een identieke procedure volgen) en als liaison tussen de bank en de klant, zonder te worden betrokken bij of te worden geraadpleegd over de goedkeuring van het krediet of over de vaststelling van de voorwaarden ervan door CGD.

Ten aanzien van het feit dat haar vergoeding afhangt van het volume aan voor CGD binnengehaalde kredieten, betoogt verzoekster dat daaruit niet kan worden afgeleid dat deze vorm van vergoeding uitsluitend is gekoppeld aan kredietbemiddelingsdiensten. De kredietvoorwaarden worden opgelegd door CGD en door de andere banken waarvoor zij haar diensten verricht, die ook eisen dat de vergoeding afhankelijk wordt gesteld van de goedkeuring van het krediet en de hoogte daarvan, om te waarborgen dat zij die vergoeding alleen betalen voor zover en wanneer het hypothecair krediet wordt afgesloten, hetgeen verzoekster slechts kan aanvaarden, aangezien afwijzing zou betekenen dat zij geen diensten voor die banken kan verrichten. Nochtans betreft het een vergoeding voor de werving van klanten en niet voor kredietbemiddeling.

Samengevat betoogt verzoekster dat de term „kredietbemiddeling” de tussenkomst van de kredietintermediair bij de goedkeuring van het krediet en de vaststelling van de voorwaarden daarvan impliceert, welke omstandigheden zich in dit geval niet voordoen, zodat de onderzochte transacties aan btw moeten worden onderworpen. Zij acht het niet nodig om een prejudiciële verwijzing in te dienen bij het Hof van Justitie.

Tot slot verzoekt zij om terugbetaling van de uit hoofde van de naheffingsaanslagen voor 2019 betaalde belasting en achterstandsrente, vermeerderd met compenserende rente, overeenkomstig de artikelen 43 en 100 van de Lei Geral Tributária (algemene belastingwet).

STANDPUNT VAN VERWEERDER

Verweerder betoogt dat verzoekster, in haar hoedanigheid van kredietintermediair (in casu intermediair voor hypothecair krediet), door de Banco de Portugal naar behoren vergunning is verleend om die activiteit uit te oefenen en intermediairdiensten verricht voor verschillende financiële instellingen, en dat verzoekster op andere wijze belasting betaalt over de diensten die zij verricht voor CGD, waarvoor zij btw in rekening brengt, dan over de diensten die zij verricht voor andere banken, waarop zij de vrijstellingsregeling van artikel 9, lid 27, onder a), van het btw-wetboek toepast en alle voorbelasting over de door haar aangekochte goederen en diensten in aftrek brengt. De met de verschillende banken gesloten overeenkomsten hebben alle een soortgelijk doel – kredietovereenkomsten voorleggen en bijstand verlenen aan consumenten – en voorzien allemaal in een „succesprovisie” die afhankelijk is van het volume aan kredieten waarbij zij als intermediair is opgetreden.

Uit een analyse van de overeenkomst en de door verzoekster uitgereikte facturen concludeert verweerder dat de betrokken diensten binnen de werkingssfeer van voornoemde vrijstellingsregel vallen, daar verzoekster niet heeft aangetoond dat zij slechts één van de in de overeenkomst voorziene diensten heeft verricht voor CGD – de dienst van het voorleggen van het financiële product aan consumenten – en de verrichte dienst op de door haar uitgereikte facturen niet wordt uitgesplitst, gegeven dat de in de overeenkomst vastgestelde vorm van vergoeding unitair is en geen onderscheid maakt tussen elke afzonderlijke vorm van dienstverrichting.

Volgens verweerder zijn de contractueel overeengekomen diensten van het voorleggen van het financiële product aan consumenten en het verlenen van bijstand aan consumenten onlosmakelijk verbonden met het nagestreefde doel, namelijk het sluiten van een kredietovereenkomst, en gaan zij veel verder dan het louter voorleggen van het kredietproduct van de bank aan potentiële klanten. Deze onlosmakelijkheid wordt ook weerspiegeld in de berekening van de overeenkomstige vergoeding, die op een unitaire en onscheidbare manier wordt vastgesteld voor het verrichten van de dienst, zonder dat onderscheid wordt gemaakt tussen de onderdelen ervan.

Kredietbemiddeling, zoals gedefinieerd in de rechtspraak van het Hof van Justitie, kan bestaan uit het wijzen van een partij op gelegenheden om een overeenkomst te sluiten en het nodige te doen opdat twee partijen de overeenkomst sluiten, zonder dat de tussenpersoon een eigen belang heeft inzake de inhoud van die overeenkomst. Deze activiteit kan zich ertoe beperken om een contractpartij te wijzen op gelegenheden om een dergelijke overeenkomst te sluiten – zie arresten

van 21 juni 2007, Volker Ludwig, C-453/05; 13 december 2001, CSC Financial Services, C-235/00, en 5 juni 1997, SDC, C-2/95.

Verweerder stelt voorts dat verzoekster niet heeft voldaan aan de krachtens artikel 74, lid 1, van de algemene belastingwet en artikel 342, lid 1, van de Código Civil (burgerlijk wetboek) op haar rustende bewijslast, in het bijzonder met betrekking tot het argument dat de voor CGD verrichte diensten enkel bestonden uit het voorleggen van het financiële product aan de afnemers van de kredieten.

Aangezien de volledige activiteit van verzoekster is vrijgesteld, zonder recht op aftrek, is de voorbelasting niet aftrekbaar, zoals kan worden opgemaakt uit artikel 20, lid 1, van het btw-wetboek.

Tot slot acht verweerder het niet noodzakelijk om een prejudiciële verwijzing in te dienen en concludeert zij tot afwijzing van de vordering.

[OMISSIS] **[Informatie over de inachtneming van de nationale procedureregels]** [OMISSIS]

III. FEITELIJKE GRONDEN

1. BEWEZEN FEITEN

Voor het vaststellen van de beschikking moeten de volgende bewezen geachte feiten in aanmerking worden genomen:

- A.** Verzoekster, **VERSÃOFAST, UNIPessoal, LDA.**, had ten tijde van de feiten een vergunning voor het verrichten van „andere activiteiten op het gebied van bedrijfs- en beheeradvies” [OMISSIS] en oefende meer bepaald de activiteit van intermediair op het gebied van hypothecair krediet uit [OMISSIS] (zie de processen-verbaal van de belastinginspectiediensten [OMISSIS]).
- B.** Verzoekster is houdster van een door de Banco de Portugal (nationale bank, Portugal) verleende vergunning in de categorie „verbonden kredietintermediair”, waarvan de regeling is neergelegd in Decreto Lei n.º 81 C/2017, de 7 de julho (wetgevingsbesluit nr. 81-C/2017 van 7 juli 2017) [OMISSIS], en is verbonden met meerdere banken.
- C.** De kredietintermediairsdiensten waarvoor verzoekster een vergunning heeft, omvatten het voorleggen of voorstellen van kredietovereenkomsten aan consumenten, het verlenen van bijstand aan consumenten door het uitvoeren van voorbereidende of andere precontractuele beheerwerkzaamheden met betrekking tot kredietovereenkomsten die niet door haarzelf zijn voorgelegd of voorgesteld, en het sluiten van kredietovereenkomsten met consumenten namens kredietgevers, evenals het verlenen van adviesdiensten [OMISSIS].

- D.** In deze context heeft verzoekster op 26 februari 2019 met CGD een „verbindingsovereenkomst” (een zogeheten „Contrato de vinculação”) gesloten, waarvan het voorwerp werd gevormd door de verrichting, onafhankelijk en met volledige technische autonomie, van de volgende kredietintermediairdiensten door verzoekster [OMISSIS]:
- a) voorleggen of voorstellen van kredietovereenkomsten aan consumenten.
 - b) verlenen van bijstand aan consumenten door het uitvoeren van voorbereidende handelingen of andere precontractuele beheerwerkzaamheden met betrekking tot kredietovereenkomsten die niet door haarzelf zijn voorgelegd of voorgesteld.
- E.** In deze verbindingsovereenkomst is bepaald dat verzoekster in geen geval namens CGD kredietovereenkomsten met consumenten kan sluiten [OMISSIS].
- F.** Als tegenprestatie voor de door verzoekster krachtens deze verbindingsovereenkomst verrichte diensten, verbond CGD zich tot betaling van een provisie die werd berekend als een percentage van het volume aan daadwerkelijk afgesloten hypothecaire kredieten, aan de hand van de onderstaande tabel [OMISSIS]:

Jaarlijkse productie (schalen)	Provisie
< 2 500 000 EUR	1,00 %
≥ 2 500 000 EUR	1,30 %
≥ 4 000 000 EUR	1,50 %

- G.** De hoogte van de provisie wordt ook bepaald op basis van een kwalitatieve indicator waarbij de mate van voorbereiding van de door verzoekster binnengehaalde dossiers wordt afgewogen tegen het aantal klachten. De kwaliteitsfactor kan variëren van 1,00 tot 0,80, en de te betalen provisie wordt berekend volgens de volgende formule [OMISSIS]:

TE BETALEN PROVISIE = VOOR HET DOSSIER BEREKENDE PROVISIE x VOOR DE PERIODE GELDENDE KWALITEITSFACTOR.

- H.** Volgens de verbindingsovereenkomst verbindt verzoekster zich ertoe om [OMISSIS]:
- a) te voldoen aan alle verplichtingen die voortvloeien uit wetgevingsbesluit nr. 81-C/2017 van 7 juli 2017 en die noodzakelijk zijn voor de uitoefening van de activiteit van kredietintermediair.

- b) volledig te voldoen aan de in de toepasselijke wetgeving vastgestelde informatie- en transparantieverplichtingen.
 - c) CGD de benodigde informatie te verstrekken om haar in staat te stellen de activiteit van de kredietintermediair te integreren in haar algemene risicobeheersingssysteem, en te voldoen aan de rapportageverplichtingen jegens de Banco de Portugal die zijn vastgesteld in de wettelijke regeling die is afgeleid van wetgevingsbesluit nr. 81-C/2017 van 7 juli 2017, alsmede aan alle overige toepasselijke wettelijke en regelgevende bepalingen.
 - d) CGD nauwkeurige informatie te verstrekken over de inkomsten, uitgaven en andere financiële of economische omstandigheden van de consument waarvan zij kennis heeft.
 - e) voor het verlenen van de diensten die het voorwerp van de overeenkomst uitmaken, de technische en personele middelen toe te wijzen die de wettelijk vastgestelde voorwaarden vervullen en die nodig zijn voor de verwezenlijking van het doel van de overeenkomst.
 - f) CGD onmiddellijk in kennis te stellen van elk feit dat aanleiding kan geven tot intrekking door de Banco de Portugal van de vergunning van verzoekster als kredietintermediair.
 - g) volledig te voldoen aan de verplichtingen uit hoofde van de aan de overeenkomst gehechte gedragscode.
- I.** Van haar zijde is CGD uit hoofde van de verbindingsovereenkomst [OMISSIS] gehouden om:
- a) verzoekster tijdig de voor de uitoefening van haar activiteit benodigde gegevens, informatie en verduidelijkingen ter beschikking te stellen; deze informatie moet volledig, waarheidsgetrouw, actueel, duidelijk en objectief zijn en in leesbare vorm worden gepresenteerd.
 - b) op verzoek met verzoekster samen te werken op elke andere wijze die noodzakelijk is voor het nastreven van het doel van de overeenkomst.
 - c) de overeengekomen vergoeding te betalen nadat is geverifieerd dat is voldaan aan de daartoe vastgestelde voorwaarden.
- J.** Ook is CGD krachtens de verbindingsovereenkomst verantwoordelijk voor de verwerking van gegevens van de natuurlijke en rechtspersonen („persoonsgegevens”) die haar klanten, leveranciers en werknemers zijn. Verzoekster kan, in de hoedanigheid van „verwerker”, namens CGD persoonsgegevens verwerken waarvoor CGD verantwoordelijk is, strikt volgens de instructies van CGD en met volstreekte inachtneming van de

regels inzake beveiliging, vertrouwelijkheid en beroepsgeheim die voortvloeien uit de wet en uit de overeenkomst [OMISSIS].

- K.** Verzoekster heeft soortgelijke overeenkomsten gesloten met andere kredietinstellingen die met CGD concurreren [OMISSIS], met hetzelfde doel en dezelfde vergoedingsmethode (een percentage van het afgesloten krediet), waarbij de percentages licht van elkaar verschillen [OMISSIS].
- L.** De diensten die verzoekster daadwerkelijk voor CGD en de andere banken verricht zijn exact dezelfde [OMISSIS].
- M.** De door verzoekster in deze context uitgeoefende activiteit en verrichte diensten kunnen als volgt worden beschreven:
 - i) Via het distributiekanaal/netwerk REMAX zoekt en werft verzoekster consumenten die een hypothecaire lening nodig hebben. Met potentiële kredietnemers worden eerste contacten gelegd om kennis te verkrijgen van hun omstandigheden, zoals, onder andere, de aard van hun activiteit, hun inkomen en hun nationaliteit. In deze context wordt aan de consumenten een aantal kernvragen gesteld, waarvan de antwoorden voor verzoekster essentieel zijn om te bepalen of de voorwaarden voor het verkrijgen van bankfinanciering zijn vervuld, en ontvangen zij verduidelijkingen, bijvoorbeeld over de wijze waarop de *spread*, het jaarlijkse kostenpercentage [(„taxa anual de encargos efetiva global – TAEG”), de inspanningsratio [(„taxa de esforço”)]] en het door de banken vereiste minimum aan eigen middelen worden berekend [OMISSIS].
 - ii) Bij de aanvankelijke benadering van consumenten die mogelijk een kredietovereenkomst willen afsluiten, vraagt verzoekster om een reeks documenten op basis van een „checklist” van relevante en noodzakelijke informatie voor het beheer van het bij de banken in te dienen kredietaanvraagdossier. De te verstrekken documenten omvatten identificatiegegevens, loonstrookjes, aangiften in de inkomstenbelasting, een ondertekende verklaring inzake de verwerking van persoonsgegevens (uit hoofde van de „AVG”), de tabel met verantwoordelijkheden van de Banco de Portugal en gegevens van het aan te kopen onroerend goed, voor zover deze op dat moment beschikbaar zijn. Van buitenlandse klanten wordt normaliter aanvullende informatie verlangd, en sommige banken verstrekken geen financiering aan buitenlandse klanten [OMISSIS].
 - iii) Verzoekster voert een eerste analyse uit van de documenten die haar door consumenten zijn toegezonden om vast te stellen of deze aan de voorwaarden voldoen en actueel zijn. Is dat het geval, dan stuurt zij die documenten door aan verschillende banken om een kredietofferte te verkrijgen, waarbij zij in voorkomend geval bepaalde specifieke

parameters vermeldt. Zo kan het zijn dat de klant een krediet met een looptijd van twintig jaar en niet van veertig jaar wil; dit wordt dan aan de banken meegedeeld [OMISSIS].

- iv) Als de omstandigheden van de klant niet voldoen aan de eisen van een bepaalde bank, laat verzoekster die bank buiten de offerteaanvraag. Dat gebeurt wanneer de klant een buitenlander is, in welk geval niet meer dan een handvol banken bereid is om financiering te verstrekken, of wanneer de klant de volledige aankoopwaarde van het onroerend goed wil dekken met het krediet en de bank niet meer dan een bepaald percentage van de waarde van het onroerend goed wil financieren. Bovendien kan verzoekster, indien de klant het krediet bij een specifieke bank wil aanvragen, de kredietaanvraag alleen bij die bank indienen [OMISSIS].
 - v) Banken reageren binnen 24 tot 48 uur op een kredietaanvraag door een offerte met alle relevante voorwaarden [OMISSIS] en de bijbehorende simulatie (van de te betalen termijnen) op te sturen [OMISSIS].
 - vi) Wanneer alle offertes van de aangezochte banken zijn ontvangen, stelt verzoekster een vergelijkingstabel op (met de rentetarieven, de verschillen daartussen enz.), legt zij de ontvangen offertes voor aan de cliënt, in een persoonlijk onderhoud of langs elektronische weg, geeft zij een toelichting op de inhoud ervan, analyseert zij de offertes met de klant en neemt zij eventuele onduidelijkheden weg [OMISSIS].
 - vii) Indien nodig vraagt verzoekster bij de aanvragende consument aanvullende documenten op, die doorgaans betrekking zullen hebben op het aan te kopen goed [OMISSIS].
 - viii) Verzoekster verstrekt objectieve informatie en adviseert consumenten niet om een hypothecaire kredietovereenkomst te sluiten met een bepaalde bank en niet met een andere; het is de consument die het krediet wil afsluiten die beslist en de offerte kiest die hem het best uitkomt. Feitelijk rust op verzoekster niet eens een verplichting tot sluiting van een overeenkomst [OMISSIS].
 - ix) Verzoekster informeert de consument over het uiteindelijke besluit van de bank tot goedkeuring of afwijzing van het krediet [OMISSIS].
- N.** Verzoekster mengt zich niet in de wenselijkheid van het afsluiten van het hypothecair krediet, noch in het bepalen van de voorwaarden van de kredietofferte, wordt niet geraadpleegd in de risicoanalyseprocedure, speelt geen rol bij het al dan niet aanvaarden van de ingediende kredietaanvraag en heeft geen enkele beslissingsbevoegdheid inzake de toekenning van de financiering [OMISSIS].

- O.** Hoewel de door verzoekster voor de verschillende banken verrichte diensten identiek zijn, is de factureringsprocedure verschillend [OMISSIS]:
- a) Voor de voor CGD verrichte diensten brengt verzoekster btw in rekening, tegen een tarief van 23 %.
 - b) Voor de voor de andere banken verrichte diensten brengt zij geen btw in rekening, daar zij in die gevallen de vrijstelling van artikel 9, lid 27, onder a), van het btw-wetboek toepast.
- P.** De door verzoekster in rekening gebrachte belasting komt boven op het bedrag van de in de verbindingsovereenkomst overeengekomen vergoeding [OMISSIS].
- Q.** Het in rekening brengen van btw aan CGD door verzoekster is begonnen in 2018, na een beleidsverandering binnen CGD, zoals wordt bevestigd in twee interne adviezen van de bank [OMISSIS] die dateren van respectievelijk juni en september 2018 [OMISSIS].
- R.** Met betrekking tot de diensten in kwestie hanteert CGD een beleid van facturering door haarzelf, op grond van een met verzoekster gesloten overeenkomst, zodat CGD de entiteit is die de facturen uitreikt en niet verzoekster.
- S.** Verzoekster heeft in de reguliere belastingaangifte voor het eerste kwartaal van 2023 om teruggaaf van btw verzocht, wat aanleiding heeft gegeven tot een controleprocedure door de inspectiediensten van verweerder. Tijdens deze procedure werden onregelmatigheden in de in aftrek gebrachte btw ontdekt, waarna de AT de controle heeft uitgebreid naar voorgaande perioden, te weten de jaren 2019, 2020, 2021 en 2022 [OMISSIS].
- T.** Als resultaat van de controle is verzoekster in kennis gesteld van de voorlopige correcties voor de jaren 2019 tot en met 2023 [OMISSIS], waarbij de onterecht afgetrokken btw is vastgesteld op de volgende bedragen:
- 2019 – 48 398,02 EUR
 - 2020 – 44 279,00 EUR
 - 2021 – 58 772,17 EUR
 - 2022 – 48 906,08 EUR
 - 2023 – 48 217,81 EUR.
- U.** Verzoekster heeft gebruikgemaakt van haar recht om te worden gehoord over het ontwerpverslag voor 2023, met de gedeeltelijke regularisering van de afgetrokken btw, ten bedrage van 2 209,55 EUR, voor de

overeenkomsten waarop volgens haar de vrijstelling van toepassing was, en heeft vrijwillig de vervangende btw-aangifte ingediend [OMISSIS].

V. Vervolgens zijn de processen-verbaal van de belastingcontroles opgesteld, waarin de voorgenomen correcties van de afgetrokken btw (punt R hierboven) zijn gehandhaafd, behalve met betrekking tot 2023, voor welk jaar de correctie is verlaagd van 8 217,81 EUR naar 6 008,26 EUR als gevolg van voornoemde vrijwillige gedeeltelijke herziening door de belastingplichtige [OMISSIS].

W. De redenering van de belastinginspectiediensten is, samengevat, als volgt [OMISSIS]:

– „Het doel van de gecontracteerde kredietintermediairdiensten is het bevorderen van het sluiten van kredietovereenkomsten tussen de bank en de uiteindelijke klant, en de belastingplichtige beperkt zich niet tot het louter verstrekken van informatie en het leveren of ontvangen van kredietoffertes tussen de bank en de klant van de bank, waardoor de diensten in kwestie moeten worden geacht te vallen onder het begrip „kredietbemiddeling” zoals bedoeld in artikel 9, lid 27, onder a), van het btw-wetboek en bijgevolg niet zijn onderworpen aan btw.”

– „Uit de informatie die de belastingplichtige heeft verstrekt naar aanleiding van verzoeken om verduidelijking, waarin hem werd gevraagd onderscheid te maken tussen de door hem aan de verschillende banken verleende kredietintermediairdiensten waarop hij btw in rekening bracht en die waarop hij de btw-vrijstelling toepaste, werd de volgende rechtvaardiging verkregen:

„Elke bank besluit zelf over de wijze van factureren, de voorwaarden en de onderwerping aan btw; wij, Versão Fast, hebben daarover geen enkele zeggenschap, op straffe dat de bank de kredieten waarvoor wij als intermediair optreden niet in aanmerking neemt. Het besluit om op de bemiddelingsdiensten al dan niet btw in rekening te brengen hangt af van omstandigheden die door elke bank afzonderlijk worden bepaald, en het zijn de banken die de op eigen naam gestelde facturen uitreiken, althans voor zover het CGD en UCI [Unión de Créditos Inmobiliarios, S.A.] betreft. De banken stellen alle beschrijvingen en belastingplichten vast, en wij hebben ons daar strikt aan te houden.”

– Tussen de voor CGD en de voor andere banken verrichte kredietintermediairdiensten bestaat geen verschil; op die laatste diensten past de belastingplichtige de btw-vrijstelling van artikel 9, lid 27, onder a), van het btw-wetboek toe.

– De belastingplichtige heeft niet aangetoond dat de kredietintermediairdiensten buiten de werkingssfeer van bovengenoemde regel van het btw-wetboek vallen.

- De op de uitgereikte facturen ten onrechte in rekening gebrachte btw is krachtens artikel 2, lid 1, onder c), van het btw-wetboek verschuldigd en kan derhalve niet worden gecorrigeerd.
- „De in artikel 9 van het btw-wetboek vastgestelde vrijstellingen van de btw zijn onvolledige vrijstellingen, zonder recht op aftrek krachtens artikel 20 van datzelfde wetboek. Als gevolg daarvan zijn de kredietintermediairdiensten in dit geval niet onderworpen aan de heffing van btw, omdat ze zijn vrijgesteld, en is er ook geen recht op aftrek van btw over de aankoop van goederen en diensten die zijn bestemd voor de uitvoering van die diensten, volgens geselecteerde en onderzochte facturen voor de verrichting van diensten die verband houden met de verwerving van de diensten van krediet- en royaltybeheerders.

Het blijkt derhalve dat de belastingplichtige, ondanks de toepassing van de btw-vrijstelling op de aan de banken (met uitzondering van CGD en Caixa Leasing e Factoring) gefactureerde kredietintermediairdiensten, uitgaande van de btw-grondslagen die in veld 8 van de periodieke aangiften zijn opgegeven, ten onrechte alle voorbelasting die voor eerder in de keten verrichte activiteiten is betaald, in veld 24, in aftrek heeft gebracht, overeenkomstig de beperking van artikel 20, lid 1, onder a) en b), streepje V, van het btw-wetboek.”

- „Aangezien er geen andere activiteiten bekend zijn die door VERSÃO FAST worden uitgeoefend, volgt uit het bovenstaande dat VERSÃO FAST uitsluitend de activiteit van kredietintermediair uitoefent, waarvan de actieve handelingen zijn vrijgesteld krachtens artikel 9, lid 27, onder a), van het btw-wetboek, en dat de btw op de daarmee verband houdende passieve handelingen waarover btw in rekening wordt gebracht bijgevolg niet aftrekbaar is, overeenkomstig artikel 20, onder a) en b), streepje V), van hetzelfde wetboek.”
- X.** Ter afsluiting van zijn redenering verklaart de AT dat „in de eerste plaats de gecontracteerde en aan CGD gefactureerde diensten verder gaan dan het louter presenteren van de kredietproducten van CGD aan potentiële klanten, zoals hierboven is aangetoond, en in de tweede plaats, volgens de uitlegging van het Hof van Justitie, bemiddeling een tussenkomst is die onder meer kan inhouden dat een contractpartij wordt gewezen op gelegenheden om een overeenkomst te sluiten, waarbij de door VERSÃO FAST verrichte activiteit tot doel heeft het nodige te doen opdat de twee partijen de overeenkomst sluiten (wat ertoe leidt dat VERSÃO FAST een factuur uitreikt aan CGD voor het bedrag van haar vergoeding, die is gebaseerd op een specifieke dienst die verband houdt met een kredietdossier), zonder dat het van belang is wie de bevoegdheid heeft om de kenmerken van de kredietovereenkomst

te wijzigen en de sluiting ervan te formaliseren, in tegenstelling tot wat de belastingplichtige stelt.” [OMISSIS]

- Y.** Ten tijde van de feiten was verzoekster onderworpen aan de gewone regeling voor de driemaandelijke betaling van btw en bracht zij op de aankoop van goederen en diensten betaalde btw volledig in aftrek. Deze situatie is in september 2023 op vrijwillige basis gewijzigd, naar aanleiding van de uitgevoerde controle, waarna zij een belastingplichtige met recht op gedeeltelijke aftrek met toepassing van de methode van het werkelijke gebruik werd [OMISSIS].
- Z.** Na afloop van de controleprocedure werd verzoekster in kennis gesteld van de aanslagen in de btw en de heffingen van vertragingsrente voor de jaren 2019 tot en met 2022 en het eerste kwartaal van 2023, die hieronder worden weergegeven en die in totaal uitkomen op het bedrag van 208 619,07 EUR [OMISSIS]:

Belasting	Jaar	Periode	Aanslag nr.	Te betalen bedrag (EUR)	Uiterste betaaldatum
Btw	2019	201903T	2023 047992484	0,00	-
Btw	2019	201906T	2023 047990893	13 681,18	09-01-2024
Vertragingsrente	2019	201906T	2023 00002235927	2 217,47	09-01-2024
Btw	2019	201909T	2023 047992542	10 132,83	09-01-2024
Vertragingsrente	2019	201909T	2023 00002235928	1 610,14	09-01-2024
Btw	2019	201912T	2023 047992563	17 218,96	09-01-2024
Vertragingsrente	2019	201912T	2023 00002235929	2 562,55	09-01-2024
Btw	2020	202003T	2024 048909069	4 815,17	26-02-2024
Vertragingsrente	2020	202003T	2024 00000005815	576,23	26-02-2024
Btw	2020	202006T	2024 048909075	13 412,82	26-02-2024
Vertragingsrente	2020	202006T	2024 00000005816	1 778,57	26-02-2024
Btw	2020	202009T	2024 048909088	7 493,66	26-02-2024
Vertragingsrente	2020	202009T	2024 00000005817	912,37	26-02-2024
Btw	2020	202012T	2024 048909114	9 850,58	26-02-2024
Vertragingsrente	2020	202012T	2024 00000005818	1 103,26	26-02-2024
Btw	2021	202103T	2024 048909160	17 568,16	26-02-2024
Vertragingsrente	2021	202103T	2024 00000005861	1 803,98	26-02-2024
Btw	2021	202106T	2024 048909290	8 584,46	26-02-2024
Vertragingsrente	2021	202106T	2024 00000005862	783,65	26-02-2024
Btw	2021	202109T	2024 048908651	27 713,36	26-02-2024
Vertragingsrente	2021	202109T	2024 00000005863 2024 00000005864	2 196,38	26-02-2024
Btw	2021	202112T	2023 047997363	2 196,29	10-01-2024

Btw	2021	202112T	2024 048909407	13 612,96	26-02-2024
Vertragingsrente	2021	202112T	2024 00000005865	784,24	26-02-2024
Vertragingsrente	2021	202112T	2023 00002238266	201,86	09-01-2024
Btw	2022	202203T	2024 048909456	13 387,28	26-02-2024
Vertragingsrente	2022	202203T	2024 00000005941	842,11	26-02-2024
Btw	2022	202206T	2024 048909534	7 547,66	26-02-2024
Vertragingsrente	2022	202206T	2024 00000005942	388,75	26-02-2024
Btw	2022	202209T	2024 048909593	13 192,93	26-02-2024
Vertragingsrente	2022	202209T	2024 00000005943	563,86	26-02-2024
Btw	2022	202212T	2024 048909631	6 436,54	26-02-2024
Vertragingsrente	2022	202212T	2024 00000005944	208,79	26-02-2024
Btw	2023	202303T	2024 049001389	3 186,94	18-03-2024
Vertragingsrente	2023	202303T	2024 00000023203	53,08	18-03-2024
TOTAAL				208 619,07	

AA. Verzoekster heeft de btw-aanslagen en de opgelegde vertragingsrente voor 2019, ten bedrage van in totaal 41 383,88 EUR, betaald, maar niet de overige aanslagen en opgelegde vertragingsrente, ten aanzien waarvan de desbetreffende fiscale handhavingsprocedures zijn ingeleid [OMISSIS].

BB. Op 5 april 2024 heeft verzoekster, die het oneens was met de hierboven opgesomde btw-aanslagen en heffingen van vertragingsrente voor de jaren 2019 tot en met 2023, het verzoek tot instelling van een scheidsgerecht ingediend dat aanleiding heeft gegeven tot de onderhavige procedure [OMISSIS].

[OMISSIS] **[Rechtvaardiging van de beschikking wat de vaststelling van de bewezen feiten betreft]** [OMISSIS]

V. RECHTSGRONDEN

1. TE BEANTWOORDEN VRAAG

De in de onderhavige procedure te beoordelen en te beantwoorden vraag betreft het opnemen van de door verzoekster ten behoeve van CGD verrichte diensten in de (onvolledige) btw-vrijstellingsregeling, overeenkomstig het bepaalde in artikel 9, lid 27, onder a), van het btw-wetboek, waarbij artikel 135, lid 1, onder b), van de btw-richtlijn (dat op zijn beurt overeenkomt met artikel 13, B, onder d), punt 1, van de voorloper ervan, de Zesde richtlijn) is omgezet in nationaal recht. De toepassing van deze regeling hangt af van de kwalificatie van de diensten in kwestie als „bemiddeling inzake kredieten”, een uitdrukking die zowel in het btw-wetboek als in de bronrichtlijn wordt gebruikt.

2. TOEPASSELIJKE BEPALINGEN

De btw-richtlijn bepaalt in voornoemd artikel 135, lid 1, onder b), dat deel uitmaakt van hoofdstuk 3, „Vrijstellingen ten gunste van andere activiteiten”, het volgende:

„1. De lidstaten verlenen vrijstelling voor de volgende handelingen:

- a) [...];
 - b) de verlening van kredieten en de bemiddeling inzake kredieten, alsmede het beheer van kredieten door degene die deze heeft verleend;
- [...]”

In diezelfde zin wordt in het btw-wetboek bepaald:

„Artikel 9

Vrijstellingen voor binnenlandse handelingen

Van de belasting zijn vrijgesteld:

[...]

27) de volgende handelingen:

- a) de verlening van kredieten en de bemiddeling inzake kredieten in iedere vorm, waaronder disconto- en herdiscontohandelingen, alsmede de administratie en het beheer ervan door degene die de kredieten heeft verleend.”

Wat het rechtskader en de kwalificatie van de handelingen van verzoekster betreft, zij ook gewezen op de volgende bepalingen van wetgevingsbesluit nr. 81-C/2017 van 7 juli 2017 houdende vaststelling van de wettelijke regeling inzake de vereisten voor de toegang tot en de uitoefening van de activiteit van kredietintermediair en het verrichten van adviesdiensten¹, uit hoofde waarvan verzoekster haar activiteit uitoefent:

„Artikel 3

Definities

Voor de toepassing van deze wettelijke regeling wordt verstaan onder:

[...]

¹ Overeenkomstig de doelstellingen van richtlijn 2014/17/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 februari 2014 inzake kredietovereenkomsten voor consumenten met betrekking tot voor bewoning bestemde onroerende goederen.

j) „kredietintermediair”: een natuurlijke of rechtspersoon die niet optreedt als kredietgever en die niet enkel een consument direct of indirect met een kredietgever of een kredietintermediair in contact brengt, en die beroepsmatig de in artikel 4 bedoelde diensten verricht tegen een vergoeding in de vorm van geld of een andere overeengekomen financiële beloning;

[...]

m) „verbonden kredietintermediair”: een natuurlijke of rechtspersoon die de activiteit van kredietintermediair uitoefent in het kader van een verbindingsovereenkomst en die optreedt namens en onder de volle en onvoorwaardelijke verantwoordelijkheid van de kredietgever of groep kredietgevers met wie hij een verbindingsovereenkomst heeft gesloten.

Artikel 4

Activiteit van kredietintermediairs

1. Bij het uitoefenen van hun activiteit kunnen kredietintermediairs een of meer van de volgende intermediairdiensten op het gebied van kredieten verrichten:

- a) voorleggen of voorstellen van kredietovereenkomsten aan consumenten.
- b) verlenen van bijstand aan consumenten door het uitvoeren van voorbereidende handelingen of andere precontractuele beheerwerkzaamheden met betrekking tot kredietovereenkomsten die niet door henzelf zijn voorgelegd of voorgesteld.
- c) sluiten van kredietovereenkomsten met consumenten namens de kredietgever.

[...]

Artikel 6

Categorieën kredietintermediairs

1. Kredietintermediairs kunnen hun activiteit uitoefenen in een van de volgende categorieën:

- a) verbonden kredietintermediair.
- b) kredietintermediair die bij wijze van nevenactiviteit als zodanig optreedt.
- c) niet-verbonden kredietintermediair.

2. Kredietintermediair kunnen hun activiteit niet uitoefenen in meer dan een van de in het vorige lid vermelde categorieën.

[...]"

3 AFBAKENING VAN DE VRAGEN EN VAN HET VERZOEK OM EEN PREJUDICIËLE BESLISSING

[OMISSIS] [Feiten die reeds zijn uiteengezet in deel III, punt 1] [OMISSIS] In het licht van het voorgaande betreft de te beantwoorden vraag de uitlegging van het begrip „bemiddeling inzake kredieten” zoals bedoeld in artikel 135, lid 1, onder b), eerste deel van de zin, van de btw-richtlijn,² waarbij het geharmoniseerde stelsel voor deze belasting is vastgesteld overeenkomstig artikel 113 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: „VWEU”). De bepalingen van de btw-richtlijn vormen derhalve nationaal recht krachtens artikel 8, lid 4, van de Portugese grondwet³ en het beginsel van voorrang van het Unierecht.

Het begrip „bemiddeling inzake kredieten” is een autonoom begrip van Unierecht, aangezien het deel uitmaakt van een vrijstellingsregel die dwingende kracht heeft in alle lidstaten en bijgevolg geen verschillende betekenissen kan hebben naargelang van de bijzonderheden van de nationale rechtsorden (zie arrest van het Hof van Justitie van 6 maart 2008, Volker Ludwig, C-453/05, punt 22).

Volgens vaste Europese rechtspraak „vereisen de eenvormige toepassing van het [Unie]recht en het gelijkheidsbeginsel dat de bewoordingen van een bepaling van [Unie]recht die voor de betekenis en de draagwijdte ervan niet uitdrukkelijk naar het recht van de lidstaten verwijst, normaliter in de gehele [Unie] autonoom en uniform worden uitgelegd, rekening houdend met de context van deze bepaling en het doel van de betrokken regeling” (zie arrest van het Hof van Justitie van 6 maart 2008, Nordania Finans, C-98/07).

Opgemerkt zij dat de termen die worden gebruikt ter aanduiding van de in artikel 135, lid 1, van de btw-richtlijn bedoelde vrijstellingen, strikt moeten worden uitgelegd, daar deze vrijstellingen afwijkingen zijn van het algemene beginsel dat btw wordt geheven over elke dienst die onder bezwarende titel door een belastingplichtige wordt verricht (zie arresten van het Hof van Justitie van 18 april 2024, Companhia União de Crédito Popular, C-89/23, punt 43; 6 oktober 2022, O. Fundusz Inwestycyjny, C-250/21, punt 31; 21 juni 2007, Volker Ludwig, C-453/05, punt 21, en 10 september 2002, Ambulanter, C-141/00, punt 21).

De litigieuze vraag betreft de uitlegging van de betekenis van het begrip „bemiddeling inzake kredieten” in het licht van het Unierecht, in casu van artikel 135, lid 1, onder b), van de btw-richtlijn. Over de draagwijdte van dit

² Het tweede deel van de zin, dat betrekking heeft op het beheer van kredieten, is niet van toepassing op de onderhavige zaak.

³ Deze bepaling van de Portugese grondwet luidt als volgt: „4. De Verdragen van de Europese Unie en de door haar instellingen binnen het kader van hun bevoegdheden vastgestelde bepalingen zijn van toepassing in de Portugese rechtsorde, overeenkomstig het Unierecht en met inachtneming van de fundamentele beginselen van de democratische rechtsstaat”.

begrip zijn bij het scheidsgerecht twijfels gerezen. Opgemerkt dient te worden dat dit begrip in de Europese of nationale btw-wetgeving niet is gedefinieerd.

Het begrip „bemiddeling” is geanalyseerd in het arrest van 13 december 2001, *CSC Financial Services*, C-235/00, doch in verband met een andere vrijstellingsregel, die van toepassing was op bemiddeling inzake waardepapieren,⁴ in een situatie die niet precies overeenkomt met die in casu.

In het arrest van 21 juni 2007, *Volker Ludwig*, C-453/05, wordt specifiek ingegaan op het begrip „handelingen van bemiddeling inzake kredieten” en worden verschillende aspecten daarvan verduidelijkt, met name het normale verband tussen de prestatiegerelateerde vergoeding en typische bemiddelingsdiensten (punt 19 van het arrest). De belangrijkste kwesties die in dat arrest worden geanalyseerd, zijn echter niet relevant voor de onderhavige zaak, met name die aangaande de noodzaak van een contractuele band tussen de intermediair en een van de partijen bij de overeenkomst (punten 24 tot en met 33 van het arrest), aangezien die contractuele band bestaat tussen verzoekster en de bank, en die aangaande de noodzaak van een rechtstreeks contact tussen de intermediair en de twee contractpartijen (punten 34 tot en met 40 van het arrest), aangezien ook die voorwaarde in casu is vervuld.⁵

Volgens de uit de zaak *Volker Ludwig* voortvloeiende rechtspraak kan het feit dat de voorwaarden van de kredietovereenkomst vooraf door een van de contracterende partijen (in dit geval de bank) zijn vastgesteld, op zichzelf niet het bestaan van een bemiddelingsdienst uitsluiten, aangezien die bemiddelingsdienst beperkt kan zijn tot het wijzen op gelegenheden voor een contractsluitende partij om een overeenkomst te sluiten [en erin kan bestaan] „dat voor [die partij] contact met de wederpartij wordt gelegd, en dat in naam en voor rekening van de klant wordt onderhandeld over de details van de wederzijdse prestaties, waarbij deze activiteit tot doel heeft het nodige te doen opdat twee partijen een overeenkomst sluiten, zonder dat de bemiddelaar een eigen belang heeft inzake de inhoud ervan” (punten 28 en 39 van het arrest).

Het is juist dat, zoals in het arrest *CSC Financial Services* wordt verklaard, het begrip „bemiddeling” niet doelt op diensten waarbij enkel informatie over een financieel product wordt verstrekt. Het optreden van verzoekster gaat in casu echter veel verder dan het louter verstrekken van informatie.

Ook staat vast dat verzoekster de activiteit van kredietintermediair – een gereguleerde activiteit – uitoefent en dat zij over de vereiste vergunning voor

⁴ Zie artikel 135, lid 1, onder f), van de btw-richtlijn, waarvan de bewoordingen identiek zijn aan die van artikel 13, B, onder d), punt 5, van de Zesde richtlijn, die de richtlijn is die ten tijde van voornoemd arrest van kracht was, reden waarom in dat arrest dat laatste artikel wordt aangehaald.

⁵ Dit laat onverlet dat het Hof van Justitie met betrekking tot deze twee punten heeft geoordeeld dat zij niet essentieel zijn voor het begrip „bemiddeling inzake kredieten”, zodat het eventuele ontbreken van die omstandigheid op zichzelf niet uitsluit dat dit begrip van toepassing is.

het uitoefenen van die activiteit beschikt. Verzoekster treedt op als intermediair tussen afnemers van hypothecaire kredieten en CGD.

Verzoekster **bemiddelt evenwel niet inzake de voorwaarden van de transactie en handelt niet namens een van de partijen [de afnemer van het krediet en CGD], ook al is het haar (pro)actieve werving die de partijen met elkaar in contact brengt en de sluiting van een kredietovereenkomst tussen hen bevordert.**

Gegeven deze specifieke omstandigheden van het in casu te beoordelen geval, blijft de vraag of, voor btw-doeleinden en voor de toepassing van artikel 135, lid 1, onder b), van de btw-richtlijn, de kredietintermediairsactiviteit in de vorm waarin verzoekster deze in de praktijk verricht, zoals hierboven beschreven, „bemiddeling inzake kredieten” vormt.

Volgens vaste rechtspraak van het Hof van Justitie is de prejudiciële verwijzing een instrument van „rechterlijke samenwerking waarbij de nationale rechter en het Hof van Justitie – elk volgens hun eigen competentie – geroepen zijn om rechtstreeks en wederzijds bij te dragen tot het vinden van een beslissing waardoor de uniforme toepassing van het [Unie]recht in alle lidstaten wordt gewaarborgd” (zie arrest van het Hof van Justitie in zaak 16/65, Schwarze, van 1 december 1965).

In geval van twijfel over het recht van de Europese Unie is de nationale rechter verplicht een prejudiciële vraag te stellen, behalve wanneer, zoals volgt uit het arrest van het Hof van Justitie in zaak 283/81, Cilfit, van 6 oktober 1982:

- i) de opgeworpen vraag noch noodzakelijk, noch relevant is voor de beslechting van het hoofdgeding;
- ii) het Hof van Justitie reeds definitief uitspraak heeft gedaan over de vraag die aan de orde wordt gesteld of er vaste rechtspraak inzake die vraag bestaat;
- iii) de nationale rechter geen redelijke twijfel heeft omtrent het antwoord dat op de vraag van Unierecht moet worden gegeven, omdat de betrokken regel een duidelijke en evidente betekenis heeft.

Om de reeds uiteengezette redenen is in casu niet aan deze voorwaarden voldaan. Immers kan niet worden gesteld dat de bepaling in kwestie duidelijk is of afdoende is verduidelijkt door het Hof van Justitie in een definitief arrest of in geconsolideerde rechtspraak. In geval van twijfel over het bestaan van een uitzondering op de verwijzingsverplichting is het bovendien raadzaam om de prejudiciële vraag te stellen, om welke reden wordt **besloten de procedure te schorsen en** overeenkomstig artikel 267 VWEU **een prejudiciële verwijzing in te dienen** bij het Hof van Justitie.

4. PREJUDICIËLE VRAGEN

Bijgevolg worden de volgende prejudiciële vragen voorgelegd aan het Hof van Justitie:

- 1) Is artikel 135, lid 1, onder b), van de btw-richtlijn, wat het begrip „bemiddeling inzake kredieten” betreft, van toepassing op diensten waarbij voor een kredietinstelling klanten voor hypothecaire leningen worden geworven door een belastingplichtige, die een verbonden kredietintermediair is die is opgericht en opereert overeenkomstig de wettelijke regeling inzake de toegang tot en de uitoefening van de activiteit van kredietintermediair, wanneer deze diensten cumulatief het volgende omvatten:**
 - a) het proactief zoeken naar potentiële klanten voor hypothecaire leningen via een netwerk voor vastgoedbemiddeling (REMAX);**
 - b) het beschikbaar stellen aan potentiële klanten van door de bank verstrekte prospectussen met financiële informatie over hypothecaire kredietproducten;**
 - c) het bijstaan van deze potentiële klanten bij het identificeren van de documentatie die nodig is om een kredietofferte aan te vragen, alsmede bij het samenstellen en controleren van die documentatie;**
 - d) het toezenden van de offerteaanvraag aan de bank;**
 - e) het ontvangen van de antwoorden van de bank;**
 - f) het opstellen van vergelijkende tabellen van de door verschillende banken aangeboden voorwaarden, en het organiseren van bijeenkomsten met potentiële klanten om de voorwaarden en essentiële aspecten van de financiering (zoals de spreads, het jaarlijkse kostenpercentage, de inspanningsratio) te analyseren en te verduidelijken;**
 - g) het mededelen van het besluit van de bank aan de potentiële klant, en**
 - h) een vergoedingsmodel op basis van een „success fee” (succesprovisie), waarbij de tegenprestatie alleen verschuldigd is wanneer er daadwerkelijk een kredietovereenkomst wordt gesloten en waarbij de hoogte van die tegenprestatie afhankelijk is van het volume aan afgesloten/bemiddelde kredieten?**
- 2) Blijft de kwalificatie „bemiddeling inzake kredieten” ook van toepassing wanneer de intermediair niet bevoegd is om namens de bank te handelen en geen invloed heeft op de vaststelling van de in de**

prospectussen en kredietoffertes gepresenteerde voorwaarden, en het de potentiële kredietnemer vrijstaat om de financiering al dan niet aan te gaan en om te kiezen met welke instelling hij de overeenkomst zal sluiten?

VI. BESCHIKKING

Gelet op het voorgaande, besluiten de arbiters van dit scheidsgerecht de procedure te schorsen in afwachting van de uitspraak van het Hof van Justitie [OMISSIS].

[OMISSIS] [procedurele formules]

[OMISSIS] [datum en namen van de arbiters].